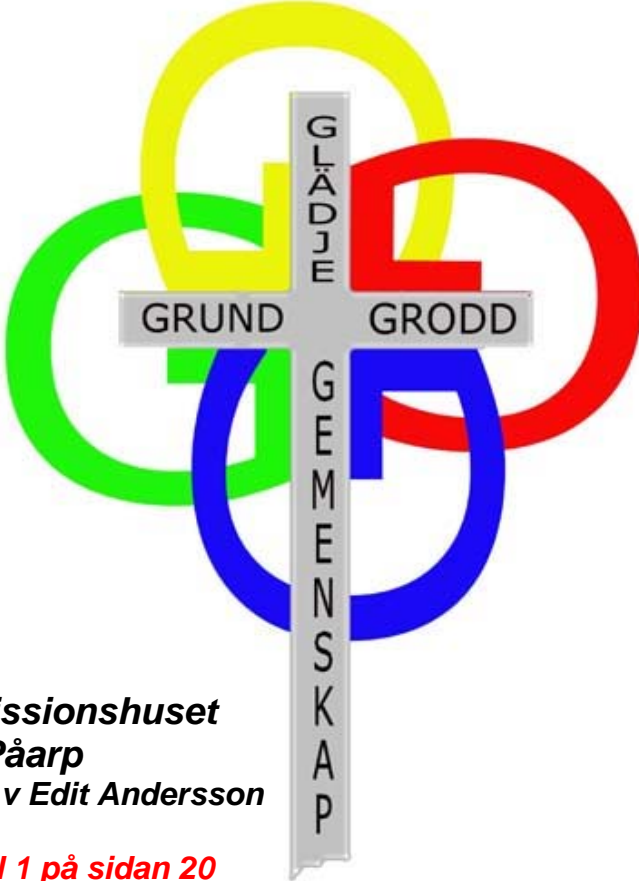

RAMLÖSAKYRKAN

Missionshuset

I Påarp

- Av Edit Andersson

del 1 på sidan 20

Kort & Gott - Sommaren 2009

Hack hack hack hack kratt osv...

Bank Bank Bank **Krash**...Hoppsan!

Han är faktiskt inte så tung som han verkar!

Den Stora Städdagen

Om jag tar tag i den här växten och drar tillräckligt hårt så kanske det lossnar...

HÄLSNING FRÅN ALEJANDRO GALLARDO

Hälsningen

Jag är klar med pastorskursen!

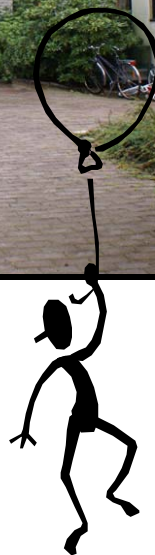
Det var med stor spänning och förväntan som jag kom till Ribbingebäck utanför Uppsala. Det började bra med en gång. Mest på grund av gemenskapen. Det är nog första gången som jag känner att jag så direkt kommit in i en grupp. Det är ju inte alltid det enklaste. Det är ju mycket som ska stämma. Den gemenskap som vi har byggt upp sedan oktober 08 till idag är något som vi gärna vill fortsätta. Vilka människor jag har fått lära känna. Alla har fått betala ett pris för att följa Jesus. Att vara en kristen är ju inte bara en livsstil eller en föreningstillhörighet. Det är ju en andlig kamp. Det kostar på att vara en tjänare i Guds rike. Du kämpar för det goda mot det onda i dig och i andra.

Om ett träd faller över en människa och hon dör så är inte trädet ont. Men om vi, för att blidka en naturgud, börjar tillbe trädet och offra till trädet för att inga fler träd ska döda människor. Om vi ser att människor verkligen har ett behov av den sortens tillbedjan och börjar sälja djur för offer och lyckoamuletter tagna från "goda" träd så gör vi det onda. Vi för människor bort från den enda sanna Guden. Det är många människor som lever i okunskap idag. De vet inte hur de ska finna Gud. Jag läste häromdagen om hieroglyfer som handlade om en egyptier som berättade om plågor som starkt påminner om de plågor som drabbade Egypten genom Mose. Den egypter skriver att "om jag visste den Guds namn som låter dessa olyckor drabba oss så skulle jag be till honom".

Är det något som jag blivit starkt påmind om under kursen så är det att du och jag är skillnaden på liv och död för våra icke troende medmänniskor här i Helsingborg. Vi vet vem Gud är och kan presentera honom för Helsingborgarna på ett relevant sätt. Jag som pastor, församlingsledningen och församlingen, vi tillsammans är jätteviktiga för Helsingborg. Vi tillsammans med alla troende i Helsingborg är jätteviktiga. Under kursens gång har mitt

(Forts. på sidan 30)

VÄLKOMMEN TILL RAMLÖSAKYRKAN

PROGRAM

Söndagar gudstjänst kl. 10.00

Under hela sommaren så kommer det att vara barnaktiviteter under gudstjänsten
Nattvardsgudstjänster den 7 juni, 5 juli och 2 augusti.

Varje fredag ungdomssamling kl. 18.30 på Gröningen

med andra kyrkor i Helsingborg. Arrangeras av Helsingborgs Kristna ungdomsråd

Söndagen den 9 augusti kl. 10.00

får vi besök av Karl-Erik Appelfeldt - alkoholisten och kåkfararen som blev missionär. Han reser utomlands och i Sverige och har kampanjer. Brinner mycket för att hjälpa kristna att se vilken underbar Gud de tjänar.

Församlingsläger

den 4-5 september på Heljarödsgården (se annons sid 4)

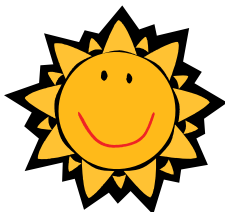
Helsingborgsfestivalen

torsdag 23 - lördag 25 juli
Vecka 30

Gemensamma Gudstjänster med SionKyrkan

21 juni, 28 juni, 12 juli,
26 juli, 9 augusti
och 23 augusti

TILLBEDJAN

FÖRSAMLINGSLÄGER

4-5 SEPTEMBER

Välkomna till årets församlingsläger. Jag ser verkligen fram emot att få spendera en hel helg tillsammans med dig. Vi ska ha roligt, lära känna varandra bättre och fördjupa vår förståelse av församling. En viktig del i vårt kristna liv, som också är församlingens liv, är tillbedjan. Det är utifrån vår relation med Jesus och varandra som livet flödar. Kärnan i den relationen är tillbedjan. Vår gemenskap med Jesus och varandra är en gemenskap som räddar människor, när vi lever i tillbedjan. Jag vill upptäcka tillbedjans hemlighet tillsammans med dig. Så jag ber och hoppas att du kommer med oss till Heljarödsgården den 4-5 september.

Programmet

<i>Fredag</i>	18.30 Fredagsmys
<i>Lördag</i>	08.00 Morgonvandring o frukost
	10.00 Tillbedjan - 3 pass
	Barnen är på sitt äventyr
	12.30 Lunch
	14.00 Ute gemenskap med Marcus och grabbarna
	17.00 Grillning och kvällsandakt
<i>Söndag</i>	11.00 Gudstjänst i Ramlösakyrkan

Kostnader (som vi betalar till Heljarödsgården, inklusive hyra för helgen)

Sängplats 210 kr/vuxen - 120 kr/barn (egna sängkläder)

Husvagnsplats med el 210 kr

Sova på golv för barn och ungdomar 50 kr (ta med egen sovmatrass)

Lunch inkl kaffe lördag 80 kr vuxen och 45 kr barn (3-12 år)

Kostnader (som vi betalar till Ramlösakyrkan)

Övriga kostnader är för fika och mat (frukost, grillning mm) och andra omkostnader. Rekommenderat pris ca 80-120 kr/vuxen, barn hälften. Vi vill att det ska vara till självkostnadspris, men ingen ska behöva stanna hemma på grund av pengar, så du betalar vad du kan. Samtidigt vill vi utmana dig att ge och det kanske utöver din förmåga som Paulus säger i 2 Kor 8:3. Överskottet från helgen vill vi dela jämnt mellan vårt barn och ungdomsarbete!

För frågor om boendeformerna kontakta expeditionen på tisdagar mellan 08.00 - 12.00 på 042296867, eller e-posta till ramlosa.kyrkan@telia.com. Bokning av rum, golvplats, tältplats eller husvagnsplats sker via oss.

Anmälan och **kontant betalning** görs till oss senast **söndagen den 16 augusti**. Skickar du in anmälan via e-post ange då följande: Namn, antal personer, ålder och vilken boendeform du vill ha på Heljarödsgården.

Välkommen till
heljarödsgården

En plats för stillhet, helande och Gudsmöten

Bön

BÖN FÖR HELSINGBORG

Den första tisdagen i varje månad är det ekumenisk bön för Helsingborg i GA-kyrkan kl 19.00. Jag tycker det varit väldigt fina samlingar och det är härligt att samlas tillsammans med sina vänner från de andra församlingarna i staden och gemensamt be för Helsingborg. Det känns som om det är något stort på gång i vårt stad.

En av de starkaste händelserna på dessa ekumeniska bönesamlingarna var när de närvarande pastorerna och prästerna stod i en ring och höll varandra i handen och vi övriga stod runt dem och bad för dem och för vår stad. Det känns som att församlingarna har börjat närma sig varandra och arbetar sida vid sida.

På den senaste samlingen delade vi upp oss i grupper i kyrkan. Grupperna var norr, öster, söder och centrum. Vi bad för de stadsdelar som vi kom från.

Kom gärna med på dessa samlingar. För mig har de betytt väldigt mycket.

BÖN FÖR SVERIGE

På nationaldagen den 6 juni så kommer det att vara BÖN FÖR SVERIGE runt om i vårt land. För Helsingborgs del kommer det att vara i EFS-kyrkan Bruksgatan 27 kl. 15.00. Du kan även läsa mer om BÖN FÖR SVERIGE på www.sverigebonen.se

Kom och var med och be för Sverige. Bön kan förändra, förvandla och upprätta vårt land igen.

Magnus la Fleur

Nationaldagsbön

VÄLKOMMEN TILL BÖN FÖR VÅRT LAND!

EFS-kyrkan

Bruksgatan 27, Helsingborg

Lördagen den 6 juni, kl 15.00

Vi som inbjuder Dig till denna bön är ett ekumeniskt nätverk – Nätverket Sverigebönen - bestående av representanter för olika evangeliska kyrkor och organisationer i Sverige, www.sverigebönen.se

Mission

Hälsning från ett varmt Skopje!

Jag har varit i Makedonien i drygt tre månader nu och tycker att det är dags att ni får veta lite om hur jag har det och vad som händer här! Nyligen var jag några dagar i Grekland och fick, när jag kom tillbaka till Makedonien, förnyat visum för ytterligare tre månader. De senaste månaderna har inte blivit riktigt som jag föreställde mig, såsom det väl oftast blir – men så här i efterhand kan jag se att de rätta sakerna har skett. Gud vet alltid vad som är bäst och han har börjat i rätt ända och framför allt gjort ett verk *i mig*.

Jag har upplevt att Gud har visat mig att jag måste lägga en stabil grund för allt jag ska göra för honom genom att först bygga på min egen relation med honom, så att jag får en rätt bild av både honom och mig själv och blir fri genom sanningen. Det har inneburit att jag har tagit mycket tid i bön och med Ordet. Jag tror att en stark relation med Gud är alltid utgångspunkten för framgångsrik tjänst för Gud.

Sedan har jag fått fungera mycket i förbön för andra, vilket inte är förvånande för mig, eftersom jag brukar fungera inom detta område. Ändå har det nog blivit mer betoning på att vara i förbön

för andra, än att på ett synligt sätt vara ”ute på fältet”, än vad jag hade föreställt mig. Emellandå har jag tagit hela dagar till bön och en del av detta bönearbete har också varit att vara involverad i ekumenisk bön här i Skopje, som har hållits första onsdagen i varje månad de tre senaste månaderna. En gång i veckan har jag deltagit i en av bönegrupperna i församlingen och just nu deltar jag i en bönesatsning här i Skopje med 24-10-bön 21-31 maj.

Ett annat område som jag har fått vara verksam inom är bland barnen. Två av tre söndagar har jag de senaste två månaderna hjälpt till med söndagsskolan i samband med församlingens gudstjänster i Skopje och många lördagar har jag varit i Shutka utanför Skopje och hjälpt till

med barnmötena där. Jag har även följt med på någon resa ut till andra byar och medverkat i barnmöten. Utöver detta har jag hjälpt till med vissa praktiska saker i samband med tex ledarskapskonferenser som har hållits här nere.

För övrigt har jag studerat engelska på distans under våren, för att få studiebidrag till min försörjning och jag delar sedan två månader tillbaka lägenhet med två kristna, makedonska tjejer i min egen ålder. Jag har även börjat lära mig makedonska, vilket jag kommer jobba mer med nu under sommaren, när jag är ledig från engelskastierna.

Sen jag kom tillbaka från min tur till Grekland, känner jag som att jag står inför en ny fas här nere. Dels blir det så rent naturligt genom att sommaren kommer, utan studier och med mer tid över till annat, men jag upplever också att det är som att de här första månaderna har varit lite av en prövotid, så att nu när jag har kommit igenom dem, kan jag landa ännu mer och "gå vidare" in i nya saker. Det ska bli spännande att se vad sommaren kommer innebära!

Under tiden jag är här nere, försöker jag via mail uppdatera

dem som har önskat det om vad som händer här. Om du inte redan finns med på denna maillista och skulle vilja ta del av nyheter härifrån – skicka ett mail till noominilsson@hotmail.com. Skulle du vilja komma ner och hälsa på, går det också bra, bara du meddelar det i god tid så vi kan planera för det! Med det önskar jag er alla Guds rika välsignelse och en underbar sommar!

Noomi Nilsson

INSÄNT

ATT VARA MEDLEM

Jag vill gärna dela med mej något om hur jag upplevt hur det varit och hur det är att vara en medlem i Ramlös kyrkan, en Guds lokalförsamling här i Helsingborg. Som alla förstår har det hänt mycket under de snart 70 år som jag har fått vara med. Det har varit tider av stiltje, av friska andliga vindar men också av motvind.

Eftersom vår församling har existerat under mer än 150 år har det varit under många och skiftande verksamhetsformer som Gud har hållit sin bevarande hand över oss. Mina erfarenheter av församlingen började när jag var 15 år, då jag upplevde att Gud sökte mej till frälsning och jag fick ta emot Jesus som min personlige frälsare, blev döpt och blev en "medlem" i församlingen. Vid den tiden var det vanligt att varje söndag eftermiddag var det ett "samtalsmöte", där man sjöng, bad, läste ett bibelställe som någon - d.v.s. av de lite äldre - ville vi skulle samtala om. Detta var lärorikt, även om det ibland kunde bli lite segt för mej som ung. Det kunde också bli lite hårt när olika meningar bröts,

men så hade vi dem, som kunde föra in samtalet igen på ett kärleksfullt spår. Predikningar i möteslokaler när vi fick besök av en talare, ofta med starka väckelsebudskap.

Tidigt fick jag lov att hjälpa till i söndagsskola och ungdomsarbete, lite senare med i församlingsledningen och ansvarig i olika sammanhang. Detta gav en delaktighet i församlingen som varit och är mycket värdefull.

Det har under min tid alltid funnits en kärna av medlemmar som varit starka i tro och som varit uthålliga i med- och motgång och som sett som sin kallelse att församlingen skulle finnas och växa och att därigenom Guds vilja och Guds verk skulle ske. Ett ord som ofta citerades och var viktigt för församlingens sammanhållning står i Hebrerbrevet 10:25 "*låt oss inte försumma våra sammankomster, som några brukar göra, utan uppmuntra varandra, så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig*"

Hur har det då gått under min tid? Det har skiftat ordentligt allt eftersom vi fått nya ledare och det blåst

(Forts. på nästa sida)

nya andliga vindar, nya generationer har växt upp och nya medlemmar har kommit till. Det har blivit ganska olika sätt att arbeta i församlingen. Nya tider har medfört att nya sätt att presentera evangelium har kommit, den Helige Ande har fått mer utrymme i förkunnelsen, likaså har lovsången ofta fått ersätta psalmsången. Lovsången är ett sätt att vara i direkt tillbedjan. Budskapet har ändå varit detsamma, så har jag i alla fall upplevt det. Att det ibland varit svårt - särskilt för äldre medlemmar - att komma till rätta med en del av det nya är inte så svårt att förstå. Själv kan jag sakna de gamla fina sångerna, men detta har inte hindrat mej att uppleva välsignelsen med de nya formerna.

Att vara medlem innebär för mej att oavsett formen för vår verksamhet och vårt gudstjänstliv, så vill jag vara trogen och uthållig i mitt förhållande till församlingen. Jag tror att förbön för pastor och ledare betyder mer än kritik – även när en sådan kan vara befogad. Jag tror nämligen att Gud har en avsikt med sin församling och då också med vår församling i Ramlösa. Jag är så tacksam till Gud att han i den tid som nu är har gett oss så många goda ledare och förkunnare, så många villiga att offra och arbeta med allt som behövs. Jag gläder mej mycket över våra barn och ungdomar, men också för alla de äldre

som gör sin insats i det tysta.

Så en sak till: I slutet av det citerade bibelordet står det ”*dagen närmar sig*” Vilken dag? Jag tror att det syftar på dagen när Jesus kommer tillbaka och nådens tid är slut. Men ännu har vi nådens tid, ännu väntar vi på att få en stark besökelse till frälsning för våra medmänniskor. Jag är också övertygad om att vår församling har fått kyrkan som den är och där den är – med plats för många fler än vi är idag – för att Gud ville så. Min uppmaning till alla våra medlemmar är: var frimodiga och uthålliga, så att Guds vilja kan bli förverkligad i vår gemenskap! Ingen församling är fullkomlig, låt inte det att vi ibland kan tänka olika vara ett hinder för ett aktivt och troget medlemskap.

Seth Isacsson

Hej

Nu till sommaren fyller jag och Mari 40 år. Eftersom våra födelsedagar bara har en månads mellanrum så ska vi ha en gemensam fest.

Vi vill att ni kommer och jag tror att ni kommer att möta människor som ni inte brukar se. Folk från olika länder. Det skulle vara jätteroligt.

Öppet hus blir lördagen den 4 Juli klockan från kl. 17.00. Och vi kommer att vara hemma hos oss. Anmäl dig senast lördagen den 27 Juni.

Maila mats.wennergrund@live.se eller ring 042-15 64 01. Varmt välkomna.

Om ni hade tänkt att ge oss något så har vi en önskan. Eftersom Gud

öppnar dörrar för oss till olika länder för att dela Jesu kärlek med dem så är vår dröm att ta emot pengar till de resor och arbete som väntar.

Jag tänker på ett bibelställe i 1 Sam. 30:24. -"Nej, sådan deras lott är som drar ut i striden, sådan skall deras lott vara som stannar vid trosen"

Alla kan inte eller känner inte att de skall åka till andra nationer och predika och därför tänker man inte så mycket på missionsarbetet. En känsla av att jag kan inte göra så mycket kan infinna sig. Det jag gör har väl ingen större betydelse.

Men ordet säger att den som predikar och den som finansierar skall dela lika. Helt plötsligt så kan man göra mycket fast att man aldrig åker ut på resor.

Man kan samla skatter i himmelen. Människor från olika länder kommer att fråga efter dig i himmelen. - "Var det du som såg till att vi blev frälsta och välsignade på olika sätt, tack"

*Missionskonto
Mats, Mari Wennergrund
Clear.nr 8214-9
Kontonr. 914 031 042-7*

Internetevangelisation Via Facebook

På Internet finns det en community som heter Facebook. Det är ett ställe där man kan skriva till sina vänner men även få nya vänner. Jag har varit med i Facebook i drygt 2 år och fått många nya vänner där. Det finns många kristna där och även många kristna grupper som man kan bli medlem i. Bland annat har vi en grupp där som heter Ramlösakyrkan.

Jag ska här skriva kort om ett par händelser som jag fått vara med om tack vare Facebook.

Jag har en vän som bor i Sydafrika. När vi skrev till varandra där så visade det sig att hon hade varit ledare för en cellgrupp i en cellgruppsförsamling i Sydafrika. Hon hade flyttat och kommit bort från sin tro och församlingslivet. Jag fick vittna för henne om vad Jesus gjort i mitt liv och när vi avslutade vår chatt så bad jag för henne en stund. Dagen efter fick jag ett mail från henne. Hon berättade att för första gången på 3 år så hade hon öppnat sin bibel och bett till Gud. Nu är hon aktiv i en församling i Sydafrika och vittnar för sina medmänniskor om Gud.

Varje tisdagsförmiddag arbetar jag inne på kontoret. På Facebook kan man skriva sin status. Vad man ska

göra eller vad man har gjort. Alla ens vänner kan se vilken status man har.

Jag skrev på Facebook att jag skulle arbeta i kyrkan. Nästan direkt efter att jag skrivit det så fick jag ett mail från en vän i Canada. Hon berättade att hon varit sjuk i 3 månader och blivit sämre och sämre. Hon skrev till mig: ”be för mig när du är i kyrkan.” Jag gick in i kyrksalen och bad en stund för henne. Sedan fortsatte jag arbeta på kontoret och tänkte inte så mycket mer på det. På morgonen dagen efter fick jag ett mail från henne. Hon frågade vad jag hade gjort dagen innan eftersom när hon vaknade den dagen så var hon mycket bättre. Jag skrev till henne att jag bad för henne och att Gud grep in i hennes sjukdom.. Efter ett par dagar var hon helt frisk och gick till sin läkare. Läkaren blev väldigt förvånad och hade svårt att förstå. Men det hade inte jag för jag vet vad Gud förmår och kan göra i en människas liv.

Gud är god och han har gett oss många möjlighet att sprida hans evangelium till våra medmänniskor bland annat genom Facebook.

*Hälsningar
Magnus la Fleur*

Pauliskolan i Helsingborg

*Pauliskolan,
Helsingborgs Kristna Skola*

Stiftelsen Pauliskolan stiftades av Ramlösa Frikyrkoförsamling den 23:e april 1992. Här bedrivs skolundervisning på kristen grund. Verksamhet vilar på en kristen etisk och ideologisk grund med Bibeln som utgångspunkt. Det geografiska läget är en huvudbyggnad från 1935, där Filbornavägen och Norra Hunnetorpsvägen korsar varandra. Mellan Norra Hunnetorpsvägen och Österleden. Förutom huvudbyggnaden så ingår 4 st. komplementbyggnader i skolverksamheten som har tillfälliga bygglov till 2010. Pauliskolans styrelse består av

Församlingsrepresentanterna:

Jan Hammarqvist: Pingstyrkan

Per-Olof Birgersson:

Ramlösakyrkan

Bo Aspelin: Sionkyrkan

Övriga ledamöter:

Pontus Runeke,

Alexander Kaaling,

Kent Hallström

Adjungerade ledamöter:

Rektor Lars Nyman

Biträdande rektor:

Jennie Gallardo

Vi arbetar på att få flera av kyrkorna i Helsingborg involverade i Pauliskolan för skolans tillväxt och kyrkornas engagemang för en kristen friskola i Helsingborg. Vi tackar Gud för Helsingborgs kommuns positiva ton för Pauliskolan.

Antalet barn i Pauliskolan var vid årets slut 2008:107 st. varav 26 i förskolan. Och framtiden ser ljus ut beträffande elevantalet. Det är fler elever än någonsin som har anmält sig till höstterminen. Nu i juni är det 6 söt elever som går ut 9:an. Rektor Lars Nyman och biträdande rektor Jennie Gallardo gör ett fantastiskt och uppoffrande arbete tillsammans med övrig personal.

Det är en bra arbetsmiljö på skolan: sjukfrånvaron har minskat från 2,3 till 0,66 procent det senaste året bland skolans anställda. Be till Gud för personalen och eleverna om kraft och styrka, och blodets beskydd för fiendens attacker. Antalet personal som är tillsvidare anställd är 14 st.

I Pauliskolans lokaler har en mindre renovering av köket genomförts, samt under vintern har framdragning av avlopp och inkoppling utförts. Dessutom har vi samtalat i styrelsen om att sänka driftkostnaderna genom att ta bort oljeeldningen, och eventuellt investera i en luftvärmepump. Då skulle vi ha tjänat in oljekostnaden på ca 1 1/2 år.

Skolans eventuellt nya lokaler och flytt av verksamheten har diskuterats under året. En dialog med Stadsbyggnadsförvaltningen Planavdelningen, tf-planchef Björn Bendstorp Redestam har inletts om att se över möjligheter för skolan att långsiktigt få bli kvar på samma plats som nu (inom fastighet Husensjö 8=8 och angränsande fastighet Husensjö 8=11). Och i det nya planprogrammet för fastigheten Husensjö 7;3 m.fl. som Stadsbyggnadsförvaltningen lagt ut för Helsingborg, så är Pauliskolan inberäknad. Planprogrammets förslag som läggs fram innehåller 3 delar. Filbornavägen breddas ut och förlängs

österut för att där anslutas till österleden i ny trafikplats. I samband med detta föreslås en ny gång och cykelväg att läggas utmed Filbornavägen. Tre olika alternativ redovisas:

Norra Hunnetorpsvägen norr om Filbornavägen omvandlas till gång och cykelväg, och deras anslutning till Österleden tas bort.

Samt det mest positiva: Pauliskolan som idag har ett tillfälligt bygglov utanför detaljplanerat område, föreslås detaljplanläggas med användning av skola. Mycket positivt och glädjande.

Herren vakar över sin skola Pauliskolan och dess verksamhet, elever och personal. Genom allt så ska Pauliskolan även framledes få uppleva framgång och tillväxt.

GLÖM INTE PAULIKOLAN I
DINA FÖRBÖNER OCH BE OM
GUDS VISHET OCH RÅDGIVNING
FÖR DESS PERSONAL
OCH STYRELSE.

Ramlösakyrkans representant i Pauliskolan,

Per-Olof Birgersson. maj 2009.

Världens häftigaste omvändelse!

Av Agneta Henrysson

För en tid sedan läste jag i Bibeln om och fascinerades av, det som måste varit världens, ja, världshistoriens, häftigaste omvändelse,

Agneta Henrysson

alla kategorier! Jag tänker då på några kapitel i Danielsboken. Följ med mig på en resa i tid och rum! Och jag hoppas att Du läser historien i Daniel kapitel 1-4 i sin helhet och inte bara nöjer dig med mina kommentarer.

Scenen är Babylonien. Dåtidens stormakt. 6-700-talet före Jesu födelse. Babylonien hade världsherra-

väldet, över hela den då kända, bebodda världen. Det var alltså inte som i vår tid, när vi har ett par eller flera konkurrerande supermakter. Babylonien var "the one and only". Bl a hade de ockuperat Juda. (Föregångaren på scenen, Assyrierriket, hade misslyckats med det, pga kung Hiskias m fl i folkets böner till Gud.)

Enligt vanligt sätt på den tiden gjorde stormakten folkomflyttningar för att hålla ordning på de ockuperade områdena. Judar förflyttades till Babel m fl ställen, och andra folk flyttades till Juda.

En del av fångarna som kom till Babel, om de var av god släkt och hade god utbildning och var duktiga, fick betydelsefulla arbeten inom den babyloniska förvaltningen. Bland dessa var Daniel och hans tre kompisar, Sadrak, Mesak och Abed-Nego.

Speciellt Daniel visade sig vara värd att lita på, och han kom faktiskt att stå ganska nära Nebukadnessar, den mäktige härskaren, kungen i Babylonien. Så småningom som rådgivare och troligen som något av en vän också. I sina upp-

gifter hade Daniel nytta av vad Gud visade honom i olika situationer, och genom Daniel fick också Nebukadnessar del av detta.

När jag läst historien om Nebukadnessar i Dan kap 1-4, och funderat över vad som hände och vad personerna sade och gjorde, så har jag kommit fram till två saker angående kungen, Daniel och Gud:

- av någon anledning har Daniel tyckt bra om kungen
- av någon anledning har Gud fäst sig vid den här kungen, den här personen

”Gud älskar väl alla människor!”
Ja, men det är inte alltid det märks lika tydligt. Hoppas ni förstår vad jag menar.

Det verkar för mig som att Gud mycket avsiktligt *placerade* Daniel i Nebukadnessars närhet, såg till att han hamnade där. Nebukadnessar fick en dröm som ingen vanlig människa kunde tyda (Dan 2) och han fick en *idé* om hur han ville få drömmen uttydd som inte var den vanliga (vers 5-9), och hans vanliga rådgivare gnällde: *”Det finns ingen människa på jorden som kan meddela konungen det han vill veta.”* Här, menar jag, började Nebukadnessars omvändelse.

Daniel kunde ju tala om för Nebu-

kadnessar det han ville veta. Daniel fick av Gud samma dröm och också uttydningen, och berättade alltihop, inklusive att det var Gud som visat honom det. Nebukadnessar blev överväldigad, och han visade det uppriktigt! Men han förstod inte riktigt. Även om han sade att ”Er Gud är i sanning en Gud över andra gudar”, så trodde han att det var Daniel som hade speciella krafter. De gudar/andar han hade lärt känna hittills var antagligen inte så mäktiga, han hade inget riktigt att jämföra med.

Sedan gjorde Nabukadnessar ett rejält misstag, när han ville ”förverkliga” det han sett i sin dröm och lät göra en stor avgudabild som alla hans tjänstemän skulle komma och tillbe för att genom det (?) hylla honom, kung Nebukadnessar. Det var nära (?) att kosta Daniels tre vänner livet, men någon som såg ut som ”en gudason” (Jesus!?) kom personligen och räddade dem. (Dan 3, spec vers 24-25) Daniel var tydligen inte just där just då.

Händelsen med Daniels tre vänner i den brinnande ugnen skakade Nebukadnessar. Man kan ana att han darrade i sitt innersta när de helt oskadda kommit ut ur ugnen, och nu hade han fått *se* så mycket att han inte prisade människor längre

(Forts. på sidan 28)

Edits berättelse om missionshuset i Påarp

Edit Andersson är en av våra äldre medlemmar i församlingen. Innan jul så besökte Seth Isacsson och jag, Alejandro Gallardo, henne för att ge en julblomma, fika, dela minnen och be tillsammans. Jag fick då i min hand Edits berättelse om missionshuset i Påarp. Vilken rolig läsning, en bit kyrkohistoria som leder fram till bildandet av Ramlösakyrkan. Du kommer nu få förmånen att ta del av den berättelsen under de tre kommande utgåvorna av Kort o Gott. Varsågod här får du del 1

Det är söndagen den 6 september 1981.

Efter en härlig morgonpromenad har jag slagit mig ner framför TV:n för att delta i gudstjänsten från Stenshults missionshus på Skansen i Stockholm.

Detta gamla missionshus från 1887, den enkla inredningen och dess gammaldags prägel för mina tankar till det missionshus i Påarp, utanför Helsingborg, där jag fick mitt första möte med gammaldags frikyrkofromhet, och även med det som blev så nytt i mitt liv. Inte bara

nytt, utan till en helt ny livserfarenhet, och ett möte med Kristus, alla syndares vän. Jag fick en tro som bar och som burit genom både glädje och smärta, genom trångmål och försakelser, en tro som håller livet ut. Detta hände 1933.

Jag hade aldrig tidigare haft någon lust i världsliga nöjen och gick aldrig på bio eller dansbanor, som annars var så vanligt. Däremot gick jag ganska mycket till kyrkan men dess budskap kunde liksom inte nå mej. Det gick över mitt huvud, det var för lärt och ofattbart för mej som ung, oerfaren och olärd.

Innan jag fortsätter vill jag göra en kort beskrivning om mitt liv före denna tid och om min barndom.

Vi var fem glada och friska barn som växte upp i ett hem som inte präglades av något överflöd på livets goda, med världens mått mätt, utan tvärtom. Vad vi däremot aldrig saknade var glädje, kärlek och sammanhållning i familjen.

Mor och far var inga bekännande kristna men de ville uppfostra sina barn till rättskaffens, ärliga, och arbetsamma människor.

Mor och Far var eniga i vår uppfostran, hade en sagt ja eller nej var saken avgjord och det lönade sig inte att tiggas hos den andre. Var det något vi önskade och Mor sade att vi inte hade råd till detta så tiggades det inte mer. Vi behövde aldrig gå hungriga till sängs och var alltid hela och rena även om våra kläder kanske var omsydda och ibland även lappade, men det var de andra barnens också. Tiderna var sådana.

Mor och far arbetade ofta borta båda två och strävade för sin familj mot arbetslöshet och förtryck. Genom Fars engagemang i arbetarrörelsen och främst bland lantarbetare och statare fick vi barn även en inblick i den tidens fattigdom och elände. Många kom till vårt hem för att tala om svårigheter och förtryck ute på arbetsplatserna och detta kunde vi barn inte undgå att höra. Vi visste mer än många av våra jämnåriga om den frihetskamp som pågick.

Tidigt fick jag börja hjälpa till i hemmet, främst med småsyskonen och sedan med lite av varje. Som 10-åring gick jag till min första tjänst som barnflicka i en gård inte så långt hemifrån och sedan var jag borta

(Forts. på nästa sida)

varje skollov tills jag slutat skolan och blev stor nog för riktig tjänst, men så var tidens sed. Den 1 nov 1932 kom min bror Thorsten och jag till en lantbrukare i Påarp och därmed är parentesens slut.

I Påarp, Rycketofta fanns ett litet grått hus där en gammal tant vid namn Botilda Persson bodde. I huset hade tidigare varit vagnmakeri och därför var där gott om utrymme. I de gamla vagnmakerilokalerna hade inretts en liten predikolokal där möten hölls när någon predikant kom på besök. Om EFS, som bedrev verksamheten där, svarade för densamma, eller om Botilda själv svarade för den vet jag inte, men hon tillhörde EFS och det var deras predikanter som kom dit.

En dimmig och blöt höstkväll travade Thorsten och jag med hushållerskan på stället där vi tjänade, Selma Ingvarsson, till Rycketofta på samling.

Vi kom in genom en liten trång förstuga på husets baksida i ett så ganska sparsamt upplyst rum där några äldre personer satt. Bänkarna utgjordes av plankor lagda över tre bockar. Om jag inte missminner mig fanns där tre stora skåp som nådde nästan upp till det låga taket. Mellan två av dessa skåp var det ett fönster och framför detta ett halvbord. Runda bord i två delar fanns förr och detta var en sådan halva. På bordet stod en fotogenlampa, två hängde i taket, och vid bordet satt predikanten, som hette Rosenkvist, samt en man med en gitarr, som hette Gustaf Leo. Vi slog oss ner på bräderna, några fler ungdomar än Thorsten 15 år och jag 16 var det inte och inte många äldre heller. Sången leddes av Gustaf Leo som knäppte på sin gitarr, den sången sjöngs mycket långsamt, och sedan följde en lång och ganska svårförståelig predikan. Thorsten och jag kom senare överens om att inte gå dit mera.

På vårkanten 1933 dog Botilda och, eftersom hon inte hade några närmare släktingar, blev huset och hennes bohag utbudet på auktion, denna hölls i veckan före midsommar. Selma Ingvarsson, som var en levande kristen och varm missionsvän, såg med sorg i hjärtat att verksamheten skulle behöva nedläggas.

Hon hade genom vår syster Thilda Friman lärt känna Fribaptisterna, och då främst bröderna Joel och Emil Nilsson. Hon kontaktade dem och undrade om de inte kunde köpa huset och fortsätta att så ut Guds ord där.

Ingen av våra kära bröder hade något överskott på kapital och Joel hade därtill just byggt, så de vågade sig inte på någon ytterligare skuldsättning i synnerhet som huset tillika var i stort behov av renovering. Selma Ingvarsson erbjöd sig att låna ut den nödvändiga summan för köpet om bara någon ville stå som köpare och garantera att lånet återbetalades i sinom tid. Ett villkor hade hon dock och det var att verksamhet skulle bedrivas i lokalen och att EFS skulle få hålla sina månads-turer där kostnadsfritt. Eldning vintertid skulle de själva ombesörja.

Det brådskade med beslutet, för auktionen skulle hållas om ett par dagar, och något församlingsmöte hann man inte med att få tillstånd i och för diskussion av erbjudandet.

De unga vännerna i Helsingborgstrakten brann av längtan att få en möteslokal och ordnad verksamhet på lite närmre håll och var glada åt erbjudandet.

Man kontaktade församlingsäldsten Isaac Jönsson, som inte hade något emot förslaget men kunde inte heller tillstyrka det eftersom man inte kunde fatta beslut utan församlingens hörande. Dagen innan auktionen samlades några vänner hos Emil Nilsson på Råå. Det var bröderna Joel, Emil och Helge Nilsson, Samuel och Enok Nordin, Eric Hansson och troligen också Helge Isacsson. Efter att ha samtalat i ärendet och lagt fram saken inför Gud i bön beslöt man att köpa huset om inte priset översteg en viss summa. Emil Nilsson skulle stå som köpare av fastigheten och man skulle antaga Selma Ingvarssons erbjudande om lån.

Att köpet blev så brådstörtat var olyckligt så till vida att det blev till en stötesten i församlingen. Senare kom församlingen också att delas. Dess geografiska gräns gick i Gantofta, åtminstone till att börja med. De som bodde söder om järnvägen tillhörde den gamla församlingen, Gluggstorps församling, och de som bodde norr om denna linje tillhörde den nybildade Helsingborgs församling. Delningen skedde inte strax så det är att gå händelserna i förväg.

Sedan köpet var gjort förestod en bråd tid för den lilla grupp som slöt upp kring Betania, som den nya möteslokalen fick heta. Som redan nämnts behövde huset

(Forts. på nästa sida)

renoveras och det blev mycket att uträtta men det fanns också många villiga händer och brinnande hjärtan som grep verket an. De första veckornas arbete var jag inte med om men jag såg ju förändringarna när jag första gången besökte Betania i början av augusti 1933. Möteslokalen hade fått ett helt annat utseende än då jag varit där på hösten innan. Skåpen, det halva bordet, bockar och brädor var borta, möjligen fanns det någon bänk av denna enkla konstruktion utmed sidoväggarna under den första tiden. Taket var struket i en något gulaktig färgton och tapeterna varv grönaktiga, nya och fräscha. Golvet var nymålat och de breda dörrarna till ett intilliggande rum borttagna så detta bildade ett med salen. Bänkar och talarstol hade hämtats från en nedlagd möteslokal i Fortuna där vår broder Hallenborg och ett par systrar som bodde där bedrivit verksamhet. Elna och Kristina tror jag systrarna hette. Emil talade ofta om "Gamla Kristina på Fortuna" som en Herrens tjänarinna. Jämt stickade hon varma strumpor och hade alltid ett par att överlämna som gåva när någon predikande broder kom på besök. Så där ja nu blev det ju en parentes till.

I det första mötet i Betania predikade Eric Wadenborg med glöd och hänförelse. En liten grupp sångare sjöng till gitarr. Detta var något helt nytt för mej, både den lätta och innerliga tonen i förkunnelsen och de glada sångerna. Sångarna var Vera och Joel Nilsson, Greta Andersson, Emil och Helge Nilsson, Eric Hansson och Helge Isacsson. Vera, Emil och Helge Nilsson spelade dessutom gitarr. Någon orgel fanns inte, den inköptes på auktionskammaren i Helsingborg till höstmötet i september.

När vi gick hem efter detta mitt första möte frågade Selma Ingvarsson och Thilda Friman vad jag tyckte och fick då till svar "det skall inte bli den sista gången de ser mej på sina möten." Det blev det inte heller. Redan nästa söndag träffade jag Joel hos Thilda Friman och vi fick under en cykeltur ett ingående samtal med varandra i andliga ting. Han bjöd mej också komma med inte bara till de offentliga mötena utan även till arbetsmötena som hölls varje onsdagskväll. Det var arbetsmöten vill jag lova. Det murades, snickrades och målades i alla hörn. Systrarna sydde gardiner, städade

i skåp och skafferi m.m. Sjöng gjorde man också lite varstans. Signaturmelodin var "När vi alla hjälpas åt". Helge Nilsson brukade stå för kaffekokningen. Sammankomsterna avslutades alltid med en bönestund. Den första bönestunden av detta slag glömmar jag aldrig. För det första föll alla på knä, jag också, detta hade jag aldrig sett utan vid nattvardsgången i kyrkan. För det andra bad den ene efter den andre och jag var så rädd att någon skulle uppmana mej att bedja och det vågade jag inte. Inte heller var jag van vid bön med egna ord.

Det blev många möten för min del både arbetsmöten och offentliga möten, en gång i månaden i Betania, annars samlades man i hemmen varje söndag, då ställde jag upp som barnvakt i den obebodda lägenheten. Där var många barn och stim och stoj med Stig som primus motor. Jag tillhörde ju inte församlingen och fick därför inte heller deltaga medan däremot mammorna var glada att sitta ner någon gång i fred och ro.

På ett möte, en kväll i slutet av augusti eller september, talade Herren till mej genom sången "Salig i nöden, salig i strid, salig i döden, salig alltid. Det får du vara om du blir frälst, sen kan du fara hem när som helst." Jag lämnade mej inte åt Gud på mötet men när jag kom hem i min kammare då fick jag ett möte med Jesus som gjorde att jag sjöng hela nästa dag, viss om att jag var frälst.

*Fortsättning av Edits berättelse
i nästa nummer av Kort o Gott*

FÖRSAMLINGEN

Omsorgsgrupperna

Ansvarande omsorgsgrupper under perioden juni– augusti

- Grupp 1 Rose-Marie Nilsson vecka 27 och 33
- Grupp 2 Cecilia Bengtsson 28 och 34
- Grupp 3 Jennie Gallardo vecka 23, 29 och 35
- Grupp 4 Mats Wennergrund vecka 24, 30 och 36
- Grupp 5 Brita Thuresson vecka 25 och 31
- Grupp 7 Elin Lidhed vecka 26 och 32

MEDLEMSNYTT

Nya adress:

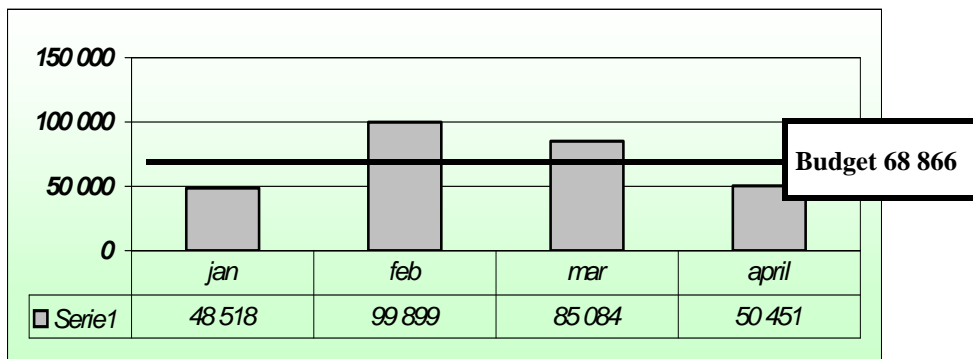
Familjen Ganrot-Hechtel får fr.o.m. 1 juni adressen S. Hunnetorpsvägen 76 C, 256 62 Helsingborg, tel, som förut 042-21 51 95

För en tid sedan så döptes Kolja Nikolichz i Ramlösåkyrkan

EKONOMI

Insamlat till församlingens verksamhet

Snitt jan-april 70998

Utöver kollekter i april

Bokbordet	100
Kyrkfika	2238
Kyrkoavgift	1586
Hyra	14100
Övrigt	490
Operation skuldfri	700

Inga missionsåtaganden har betalats ut hittills i år.

Lånesituation:

Skuld 2009-01-01	Operation skuldfri amort i år	Ordinarie amortering	Utg skuld 090430
2 016 396	-32 000	-21 800	1 962 596

Har du frågor om denna framställning eller något annat tveka inte att höra av dig till Johan Truedsson telnr 042-211153 / 0705-360603. Vill du ha denna rapport per e-post?

Skicka ett e-post till johan.truedsson@globalnet.net

(Världens häftigaste...Forts. från sidan 19)
utan han sade:

*”Lovad vare Sadraks, Mesaks och Abed-Negos **Gud**, som sände sin ängel och räddade sina tjänare. De förtröstade så på honom att de överträdde kungens befallning och vågade sina liv för att inte tvingas dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen Gud.”*

*Daniels vänner förs in i
den brinnande ungen*

Som ett resultat införde kung Nebukadnessar ett förbud för alla i hela sitt rike att säga ”något ovärdigt” om denne Gud.

Att Daniels vänner vågade sina liv blev ett starkt vittnesbörd för kungen om vad tron på Gud betydde för dem som trodde på Honom. Och

han konstaterade: *”Det finns ingen Gud som kan hjälpa som han.”*

Sedan kom det omvälvande och avgörande som gjorde Nebukadnessar till en personlig bekännare. Jag förmodar att detta hände mot slutet av kung Nebukadnessars liv.

Nebukadnessar hade en dröm, igen. Och i vanlig ordning kunde inte de vanliga rådgivarna klämma fram någon uttydning, utan kungen fick tillkalla Daniel. Kanske anade de någonting, men vågade inget säga. När Daniel har fått höra drömmen, då märks det att han bryr sig om sin härskare. Även han står nämligen till att börja med tyst. Kungen får uppmana honom: ”Låt inte drömmen och vad den betyder skrämma dig”. Antagligen anade också kungen någonting.

Vad kungen hade sett i sin dröm var ett stort och ståtligt träd, men det blev nedhugget och skövlat. Endast stubben med rötterna lämnades kvar och blev bunden med kedjor under ”sju tider”.

Daniels första ord när han ska uttyda drömmen är ”O, att drömmen hade gällt dina fiender!” Han måste alltså ha haft ett hjärta för sin härskare. Sedan förklarar han, vad kungen förmodligen redan anat, att riket ska tas ifrån honom. Ja, han skulle till och med bli sinnessjuk

under en tid och inte anses någonting värd bland människor.

MEN, Daniel ser ändå evangelium, ett hopp i den fruktansvärda profetian: stubben med rötterna skulle lämnas kvar. Han vågar säga: ”Du ska få tillbaka ditt rike när du inser att det är himlen som har makten.” (På den tiden användes ordet ”himlen” som ett uttryck för Gud.)

Och det hände som Daniel hade sagt. När ca ett år hade gått och kungen hade hunnit glömma en del av förskräckelsen med drömmen och den hade sjunkit undan från hans medvetande, då fick han ett anfall av övermod och deklarerade stolt: ”Detta är det stora Babel som jag har byggt upp genom *min* krafts styrka, *min* härlighet till ära.”

För att inte Nebukadnessar skulle bli fast i detta högmod utan återvändo, så inträffade det som drömmen förutsagt: Nebukadnessar blev förklarad sinnessjuk, avsattes från allting och tillbringade en period i elände.

Sedan, antagligen som i liknelsen om den förlorade sonen, så ”kom han till sig själv” eller kom till besinning, eller hur man nu uttrycker det. *Kung Nebukadnessar lovade den Högste, prisade och ärade honom som lever i evighet och erkände att Gud gör vad han vill, det är*

Gud som har och ska ha makten.

Och när Nebukadnessar på det viset ödmjukade sig och omvände sig, då återfick han position och välde i sitt rike. Och man kan ju gissa att Daniel hade bett enträget och ivrigt för honom under de åren som gått!!

Kapitel 4 i Danielsboken innehåller den gripande skildringen av kungens omvändelse. Det är egentligen ett brev som Nebukadnessar lät skicka till de olika rikena som lydde under det babyloniska väldet, för han ville vittna om vad Gud hade gjort för honom! Han poängterar att Guds rike, Guds välde är ett *evigt* välde och han avslutar brevet med att säga: ”Nu prisar, upphöjer och ärar jag, Nebukadnessar, himmels Konung, **ty alla hans gärningar är rätta, och han kan ödmjuka dem som vandrar i högmod.**”

Jag tycker detta är en fantastisk berättelse, och jag ser fram emot att en gång få träffa även Nebukadnessar hemma hos Herren Jesus.

Tänk på detta nästa gång Du ber för att någon ska komma till tro och bli frälst! Om du har sett något hos en människa som har rört vid ditt hjärta, så har Gud också gjort det.

Agneta Henrysson

(Hälsning... Forts. från sidan 3)

självförtroende vuxit mer och mer. Jag har börjat se att det jag gör inte är förgäves. Den tid jag har lagt ner i undervisning, personliga samtal, pengar, planering, städning, renovering, läger, evangelisation och mission gör skillnad. Det du gör för Jesus betyder något.

Vi kan och ska göra mycket mer. Vi kan bli mer och mer lik Jesus och ska bli det. Vi är den levande Gudens församling som står emot hela mörkrets härsmakt. Det finns inget som kan skilja oss från Guds kärlek. Det är så underbart. Det du gör betyder något, du gör skillnad! Varje morgon då du vaknar och går upp för att möta en ny dag så finns det en mening med det. Du är ett tempel för den helige Ande. Ge dig själv till honom varje dag, älska dina medmänniskor och betjäna dem med det du har, dela gemenskap med troende i gudstjänster, måltider och fritid. Bjud med icke troende vänner till din cellgrupp eller gudstjänsten, berätta för dina medmänniskor om Jesus, lägg händerna på de sjuka och be i tro och de ska bli friska. Lär känna Gud och fördjupa din gemenskap med honom. Fördjupa din kunskap genom studier i bibeln. Ge hela ditt liv till Herrens tjänst. Arbetar du på sjukhuset så gör det för Jesus. Arbetar du på dagis så gör det för Jesus. Vilket arbete du än har så gör det för Jesus. Låt allt det du är och

gör ske på grund av din kärlek till Jesus.

Nu är det sommar och det finns mycket att göra. Sommarens konferenser är många. Vi har gudstjänst varje söndag kl. 10.00. Varje fredag har vi ungdomssamling kl. 18.30 nere på Gröningen tillsammans med de andra kyrkorna i Helsingborg. Vecka 30 så är det Helsingborgsfestivalen. Vi kommer under sommaren mötas i kyrkan för att göra i ordning barnlokalerna inför höstens nystart av barnarbetet. Men det viktigaste av allt, ta din tid med din frälsare Jesus. Det har styrkt mig under pastorskursen. Min tid med Gud. Inte en massa strategier och planer utan mest kvalitetstid med Fadern.

Gud välsigne dig

*Alejandro Gallardo
pastor Ramlösakyrkan*

Den Stora Städagen. Forts...

Gör aldrig om det där!!

Snart ska du få dammsuga!!!

De som skådar upp mot...

Ett litet klipp för mänskligheten.
Ett stort klipp för Åke!

Puts puts puts puts...

Ett team från Livets Ord besökte oss i vår. Vi bjöds på både predikan och drama

RAMLÖSAKYRKAN

Box 4066, 250 04 Helsingborg

Besöksadress: Folke Bernadottes väg 6

Telefoner: Expeditionen 042-29 68 67

E-post: ramlosa.kyrkan@telia.com

www.ramlosakyrkan.se

Församlingskassan: Pg 39 78 43-4, Bg 386-0160

Ungdomskassan: Pg 68 91 26-1